

GAZDASSZONYOK LAPJA A MAGYAR URIASZONYOK KÖZLÖNYE

HÁZTARTÁSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.
MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.
FŐSZERKESZTŐ: KERTÉSZ BÉLA. —
SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDA-
PEST, VII. KERÜLET, DOHÁNY-UTCA 77. I. 15.

ELŐFIZETÉSI ÁR: EGÉSZ ÉVRE 200.000 K, FÉLÉVRE 100.000 K, NEGYEDÉVRE 50.000 K. EGYES SZÁM ÁRA 4000 K.

KLASSOHN EMIKE

PAPLANT, MATRACOT

elsőrendű kivitelben készít és raktáron tart

SMARZ KÁROLY *PAPLANOSMESTER*

VIII, Ór-utca 5. A Baross-utcai templom mellett.

Menyasszonyi koszorúk,

fátyolok, továbbá kalapvirágok, tolldiszkek, sirkoszorúk nagy választékban. Kócsagok és structollak tisztítása és festése.

UNGÁR SÁRI *művirág-üzlete* **Budapest**

VII, Rákóczi-út 14. = Telefon: József 1-35.

HASKÖTŐK, MELLTARTÓK

EGÉSZSÉGÜGYI CIKKEK KÉSZÜLNEK

SZLATKY DÁNIELNÉ

személyes vezetése mellett

BUDAPEST VIII, BAROSS-UTCA 66-68.**Díjtalan szemorvosi vizsgálat**

délelőtt 1/2 12-ig, délután 4-6-ig

„REFRACTIO“

speciális látszerészeti intézet

BUDAPEST IV. ker., Szervita-tér 6. szám.

SZABÁSZATOT, VARRÁST, MODELLKÉSZÍTÉST,

NŐI KALAPKÉSZÍTÉSTelsőrendűen tanulhatnak úrhölgyek biztos sikerrel iparilag **ULLMANN BÉLANÉ** szabászati modellkészítési varróintézetében**ARADI-UTCA 17.**

Külön esti oktatás. — Vidékieknek gyorsítva. — Szalonomban ruhák, kosztümök, köpenyek, kalapok legújabb modellek után készülnek.

Kalapmodellek *izléses készítését*hozott anyagból is a legszebb kivitelben eszközölöm, és mindennemű **ALAKÍTÁST** a legelőnyösebb árban vállalom. **LEHNER ELZA** kalapszalon VII, Wesselényi-utca 19. II: 7.**KIRÁLYI MAGYAR
EGYETEMI NYOMDA
BUDAPEST**

VII, MŰZEUM-KÖRŰT 6.

I, VÁR, ISKOLA-TÉR 3.

KIAD

bármilyen könyvet és folyóiratot.

SZÁLLÍT

mindenféle községi és egyéb nyomtatványt.

BESZEREZ

könyvosztálya útján bárhol megjelent könyvet.

TELEFON: JÓZSEF 158-84 ÉS 85

L'ORÉAL

HAJFESTÉK:

L'ORÉAL**HENNÉ**

VILÁGCIKK!

Csak eredeti L'Oréal Hennével festesse a haját!

Ártalmatlan! Tartós! Természetes színek!

Értéktelen vagy ártalmas utánzatokkal való kísérletezésektől óvakodjunk

MODERN ANGOL ÉS FRANCIA

divatszalonomat**a belvároból áthelyeztem.**

Készíték a legújabb divat szerint angol és francia munkákat a legszebb kivitelben jutányos árban.

B.-né FISCHER Cornélia, nőruha és iparművészeti szalonja
BUDAPEST VI, VILMOS CSÁSZÁR-ÚT 39. szám, II. emelet 9.**TETOVÁLÁST**anyagi garanciával fájdalommentesen távolítok el, úgyszintén **anyagjegyeket, szemölcsöket, szőrszálakat.**

Sápadt nőknek állandó arcpírt csinálók egyetlen kezeléssel.

Fehér foltokat a bőrön véglegesen megszünteték.

A legcsunyább orrokat és elálló füleket korrigálom.

ORVOS KOZMETIKUS, Andrassy-út 81. II. 2. Tel. 37-33.**SCHIFFBLATT MÓR****KÖFARAGÓ-IPAROS ÉS KÖVÉSNOK**

Elvállal siremlékek, kereszték, sirjelzótáblák, márványkandallók, kapcsolótáblák, díszműmunkákat és adott márványba vésést.

Telep: VI, CSENGERY-UTCA 41.

Iroda: VI, CSENGERY-UTCA 56. fsz. 6. Telefon-hívó 62-87.

BALÁZS JÓZSEF bútorkereskedő

BUDAPEST VI, GYÁR-UTCA 12. A nyug. p. u. közelében.

Ajánljuk ezen megbízható cég raktárát mindenféle **VAS- ÉS RÉZBÚTOROKBAN, SODRONY-ÁGYBETÉTEK ÉS GYERMEKÁGYAK.**

Fa- és kárpitozott bútor a legegyszerűbbtől a legmodernebb kivitelben.

Szakyszerű javítást és fényezést vállal.**Volt Reiter szabásznő**

eredeti modellek után a legizlésebb fazónokban elsőrendű kivitelben

K 400.000-tól 700.000-ig megrendeléseket eszközöl

VI, DALNOK-UTCA 2/b, I. 8. — SZALON.

GAZDASSZONYOK

LAPJA A MAGYAR
URIASZONYOK
KÖZLÖNYE

HÁZTARTÁSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.
MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.
FŐSZERKESZTŐ: KERTÉSZ BÉLA. —
SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDA-
PEST, VII. KERÜLET, DOHANY-UTCA 77. I. 15.

ELŐFIZETÉSI ÁR: EGÉSZ ÉVRE 200.000 K, FÉLÉVRE 100.000 K, NEGYEDÉVRE 50.000 K, EGYES SZÁM ÁRA 4000 K.

Mester és statiszta.

Amíg élt, nekünk élt. Amije volt, odaadta, amit kapott, ezerszeresen megszolgált, mert egész életét a művészet szent szolgálatába állította. Művész volt, mester a mesterek között, akihez foghatót tán ezer évben egyszer termel ki egy nép. A legelső, a kiválasztottak is elismerték felsőbbiségét és különös egyéni művésze egy egész új iskolát teremtett. S milyen nagy volt, mint művész, olyan egyenes, tisztalelkű ember, aki nem ismerte a fondorkodás, a csúszás-mászás mesterségét. A nagy urak előtt nem alázkodott meg és a szegényebb pályatársaival sohsem érezte fölényét. A pénz előtte semminek sem számított és pazarló volt, mint egy parasztnábob. Kéregető ajtaja elől kielégítetlenül nem ment el és gondolkodás nélkül sokszor odaadta utolsó forintját is.

Bohém volt, talán a legutolsó úri bohém ebben az országban. Szerette a bort, s a jó cigánymuzsikát. Ha ezzel a két dologgal rendben volt, akkor mással nem törődött már. Azaz még ezeknél is jobban szerette művészetét, a színpadot. Egy életen át tartott ez a nagy szerelem a rivaldás színpad iránt, amely még valahol, egy boroshordókon összetákolat falusi, vándorszínpadon gyúlt ki első lángra és, amely emésztő, olthatatlan tűzzel izzott át egész életén. Amikor már ünnepelt, körülrajongott művésze volt a Nemzeti Színháznak, amikor neve már túlment az ország határain, ő akkor is diákos szerelemmel vonzódott a színpadhoz.

A neve: *Ujházi Ede.*

E név után szentségtörés lenne jelzöket tenni, mert nincs az a lángoló szavú poéta, aki-nek legékeőbb szóvirága is ne olvadna a szürkeségbe *Ujházi Ede* neve mellett.

A statiszta: *Ujházi Edéné.*

Magyar művész sorsa, a felejtés. Régi dolog, szomorú valóság, amelybe lassankint belenyugszunk már-már. Ám most mégsem tudunk hallgatni, mert a keserűség nem hagy nyugodni, ami most történt az már sok, még nekünk magyaroknak is sok.

A *Nemzeti Színház* Jókai emlékének áldozott. *Egy magyar nábob* című dramatizált regényét vitte a színpadra a nagy mesemondónak. Az előadás sikeréről egyik színházi leve-lünkben már részletesen beszámoltunk, meg-írtuk, hogy milyen pompásan játszottak a színészek, hogy Hevesi átdolgozása milyen ki-tűnő, csak egyet hallgattunk el, egy szereplő-ről nem emlékeztünk meg. Ez a szereplő nem főszerepet játszott, a neve nincs is a színlapon, nem is színésznő és mégis, amikor megpillan-tottuk a színpadon nagyon beléknkfájdult ez a szomorú elvetélt magyar élet. A statiszták szürke sorában ott állott a legnagyobb magyar színészek egyikének, a „Mester”-nek özvegye: *Ujházi Edéné.*

Ez a város a nagy tragédiákat is már lassan-lassan megszokta, s mi mégis, úgy érezzük, hogy ez a kis eset, sokkal szomorúbb, sokkal fájóbb, sokkal magyarabb tragédia, semhogy egy színházi levélben le lehetne tárgyalni.

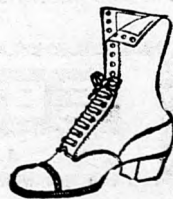
FÁJÓSLÁBÚ
urak, hölgyek
és gyermekek

viseljük a világhírű

Chasatta
cipőket

EGYEDÜLI ÁRUSÍTÓ:

Székely és Társa
Budapest IV, Múzeum-körút 7.
LÚDTALPBETÉTEK
NAGY VÁLASZTÉKBAN

LOHR MÁRIA — KRONFUSZ vegytisztító, csipke-
tisztító és kelmefestő

GYÁR ÉS KÖZPONT: Budapest, VIII. kerület, Baross-utca 85. szám. — TELEFON: József 2—37.

Ezért nem emlékeztünk meg arról és mert vár-
tuk, hogy az illetékesek talán mégis belátják,
hogy nem jól van ez így. Azonban máig semmi-
sem történt aziránt, hogy *Ujházi Ede* özvegye
férje emlékéhez méltó támogatásban része-
süljön.

Egymilliószázhatvanezer korona kegydíjat
kap annak a színésznek az özvegye, aki min-
den idegzetével, minden csepp vérével a ma-
gyar kultúrát szolgálta. Ujházi Ede akkor volt
színész, amikor színészek, magyar komédiás-
nak lenni egyet jelentett az örökös mártírom-
sággal, amikor nem voltak milliárdos gázsik,
amikor nem Mercedesekkel pompáztak a vá-
rosban, amikor nem voltak amerikai szerződés-
sek, csak munka, áhitat és művészet. A Mester
gazdag sohasem volt, mert kitarzott a Nemzeti
Színház mellett, amely pedig fényesen sohasem
fizetett. Ha — Isten ments — francia vagy né-
met színész lett volna, akkor szobrokat emeltek
volna emlékének, nálunk pedig azt sem tartják
érdemesnek, hogy arról a nőről, aki megédesí-
tette földi életének utolsó éveit, aki kitarzott
mellette, aki ápolta betegségében és aki lefogta
a nagy, mosolygó, csodálatos szemeket, tisztes-
ségesen gondoskodjanak. Napi tizenhétezer ko-
ronáért kell statisztálnia azon a színpadon,
amelyen Ujházi Edénél nagyobb művész aligha
játszott.

Szegény Mester, vajjon ha most ezt látnád,
mit szólnál? Talán így beszélnél:

— „Marha!“ Hisz magyar színész voltam!

(Zsior.)

— SZINHÁZI LEVÉL —

Nagyságos Asszonyom!

Hol van a tátrai hó, hol hagytam magam mögött
a felséges Kárpátok fehér szikla-csipkeit, feszes glé-
dában sorakozó komor fenyveseit, egész téli hangul-
latomat?... Szikrázva suhantak a pihék, mintha
finom asszonyi kezek permetezték volna lágyan egy
álmodó férfira, azután éles fúvással belerikoltott a
szél és szétzilálta a gyönyörű rendben hulló pelyhe-

ket: ez a látvány nem tud eltörlni a szemeim előtt
és a februári májusban egyre visszaringatózom a
Magas-Tátra havas szépségeibe. Ha szociális és
gazdasági szempontokat tenne kötelezővé rám ez a
rovat, bizonyára örülnék, hogy a sorssujtotta fő-
városi nép tél közepén megtakarítja a tüzelőt, taka-
rékoskodik a villannyal, gázzal is, de ezeken a hasá-
bokon meg van engedve a lélek szárnyalása, ami
manapság egyértelmű a könnyelműséggel s bizony
azt kell mondanom: sivár és hangulattalan az ilyen
fekete tél, a tavasz csalárd belejátszása az időjárás
évesrendjébe, ez a nagyon gyanús előretola-
kodás, aminek hiányzik a bája, mert hát — ugye-
bár, Asszonyom? — mindent a maga idejében. Nem
tudok örülni a kora májusnak, mert májusban vi-
szont nem fogok gyönyörűséget találni a vacogó
fogaimban, a didergő végtagjaimban.

Meneküljetekek hát el a konjunkturából kiesett ter-
mészet elől az édes csalódások, az illanó látszatok,
az aranypárás illúziók világába!

Ez a menekülés talán keserűséget okozott volna
nekem, ha a Vígszínház szívességéből nem adatik
meg egy olyan meghatóan szép játék élvezése, mint
amilyen a „Nyu“. Szép, fiatal, szerelemre vágyó,
a köznapiságból kitörni kívánczó asszonyka ez a
Nyu, felesége egy derék, nyárspolgáriás férfinak,
aki a maga nyers indulatainál, állati vágyainál, te-
hát odaadó és áldozatkész vonzalmánál nem tud
egyebet nyújtani neki. Pedig Nyunak egyéb is kell:
a lélek mámorító látomása, a vér szabálytalan, de
annál izgatóbb lüktetése, az életnek az a villamos
áramlása, amely ma a kéjek kéjével boldogít s hol-
nap a csalódások poklába taszít. Nyu: maga az
asszony, vagy tán inkább: az örök asszonyi álom,
az a türdérvilág, amely a szépséget, a nagyságot,
az üdvösséget, az ittasságot úgy porciózza ki a női
léleknek, hogy a gyönyör ne váljék csömörré, hogy
az élvezésben változatosság, emelkedés, fokozás le-
gyen. A kis Nyút, a dédelgetett drága asszonyt egy-
konok költő kiragadja az egymást szürkén őrölő na-
pok egyhangúságából és a tilos szerelem paradicsom-
mába vezeti. De utoléri a két férfi közé ékelt asszony
végzete: férjét otthagyni, egyszerű kis szobában
fogadja az író látogatásait s mikor szerelme a kul-
minációs ponton áll, elemészti magát. Eltűnik, el-
suhan az életből, kitér a megalázó küzdelmek, a nyo-
morúságos kimagyarázások, a bujkálások, a meg-

EBAGA fagykenőcs

A legújabb tapasztalatok alapján készül.

•PURGO• BAYER**A MEGBÍZHATÓ HASHAJTÓ**

5 szemenként is kapható eredeti zacskóban.

alkuvások elől, otthagyja lázas szerelmesét, otthagyja vergődő férjét a kisfiával és megy, megy a mártírok útján, a megtisztulás, a lelki megváltás sebző kalváriáján... Öreg szülei csak a naplójából tudják meg, mi lett az imádott, drága kis Nyuval.

Ez a nagyon igaz, nagyon tiszta, nagyon megkapó mese tíz képre osztva pereg le a néző előtt. Oszip Dümov, a „Nyu“ ragyogótollú szerzője, ma már fémjelzett értéke a nemzetközi irodalmi piacnak, ezt a tizenöt éves munkáját nem kell fölfedezni. Annál inkább föl kell fedezni a budapesti közönség sajtósági lelkületét, amely a Nyu előadásán megmutatkozott. Illetőleg: újra megmutatkozott. Bántó köhögéssel, elfojtott, kuncogó nevetéssel, értelmetlenül, tehát ama bizonyos fölényességgel akart napirendre siklani a költői mű fölött, amely a háború óta épp olyan ríktó, mint amennyire nem „testhezálló“. Fölényességre csak a kivételesen nagy kultúra ad jogot. De — figyelje meg, Asszonyom, — az ilyen nagyműveltségű, mély intellektusú emberek rendszerint nem fölényesek, sőt: igen-igen lelkesek, minden benyomásra hajlamosak, minden új érték iránt érdeklődők és minden gramnyi ajándékért hálásak. Ki kell őszintén mondanunk: a főpróbákra és premierekre járó pesti közönséget nem lehet illetékesnek tartanunk egy irodalmi alkotás értékének megállapítására, a siker vagy balsiker eldöntésére. Ezt a közönséget csak az anyagi véletlenek juttatják a kritikusi szerephez, nem pedig szellemi képességei, lelki tulajdonságai. Ez a közönség nincs fölszerelve a bírói tiszt betöltésére, tehát nem is hivatott rá. Csak a durva hatások iránt fogékony. Elfásult, anélkül, hogy valaha is megízlelte volna az igazi költészet isteni nedűjét vagy, ha megízlelte, tompának bizonyult az ínye, nem érzi a nemes zamatot. Ne higgye, nagyságos Asszony, hogy most nagy képpel fölpattanok az erkölcsbírói vesszőparipára és a „vagyonos osztályra“ írigy ember epésségével vagdalkozom jobbra-balra. Én elismerem a vagyonnal járó azt a kiváltságot, amely az életörömök nagyobb porciójának kikényszerítését teszi lehetővé, de ezzel a kiváltsággal súlyos kötelezettségek járnak. Ezek a kötelezettségek: ízlés, műveltség, nemes gondolkodásmód.

Csak Budapesten és a hozzánk hasonlóan leromlott erkölcsű metropolisokban merülhet föl az a kérdés, amit a Nyu főpróbája után aggódva vetettek föl az író- és művészkörökben: vajjon lesz-e közönsége ennek a színdarabnak? Bornirt kalandokra,

tótágast álló ostobaságokra, izzadságszagú bonyoldalmakkal spékelt erotikus handabandázásokra van, ó van publikum. De mihelyt megszólal a költészet géniusza, menekülnek a nagyváros fölhízott emberpatkányai. Förtelmes!...

A Nyu-t pedig meg fogja nézni, nagyságos Asszonyom. És lelkében megrendülve, a művészet fölemelő és engesztelő hatalmától lenyügözötten fog tapsolni az orosz írónak és kitűnő magyar tolmácsainak: Darvas Lilinek, Kürti Józsefnek, Lukács Pálnak. S ha másnap megnéz valami francia malac-ságot vagy magyar... ikai bukfcenet, visszazsalad a kis városk... visszatemetkezik a könyveibe. Remélem, most... t olvassa.

Hódolattal csókolja kezét

Eugenius.

RECEPTVERSENY

27. Elvira-torta. 7 tojás sárgáját 8 evőkanál porcukorral habosra keverjük. Egy citrom levét nyomjuk bele, aztán keményre verjük, a 7 tojás fehérjét összekeverjük a sárgájával és 7 evőkanál nulláslisztet keverünk bele egyenkint. Tortasütőben rózsaszínűre sütjük. Ha kihült, kettévágjuk és 4 deci tejszínt kemény habbá verünk. 4 evőkanál vaniliás porcukrot öntünk bele, a torta közepét és a tetejét tejszínnel bevonjuk, esokoládé-bonbonnal díszítjük.

28. Kakaótorta. 5 deka zsír, egy egész tojás, 24 deka cukor, fél órát keverni. 3 deka kakaó, 2 deci tej, 22 deka liszt, egy Oetker-por. Mind összekeverni és tortaformában vagy tepsiben sütni. *Töltelék.* 3 tojás fehérjét kemény habbá verünk, 10 deka kockacukrot egy deci vízbe forralunk, míg sűrű kezd lenni és a habba öntjük, ha jól elkevertük, középen töltjük a tésztát.

29. Hájas tészta, egyszerű. 56 deka lisztet, 42 deka háját (vaját is lehet), 4 deci tejfölt, kevés sót összegyúrni, meleg késsel tetszés szerintre vágni, lekvárral vagy túróval tölteni.

30. Barack-torta. 40 deka liszt, 20 deka vaj, 12 deka méz, 12 deka törött cukor, egy citromnak lereszelt héja és 3 tojássárgájából tésztát gyúrunk. Tésztába beledolgozunk 5 g borkősavat és 10 g szódadikarbónát, a tésztából 3 db tortalapot készítenek és világosbarnára sütjük. Ha kihült, baracklekvárral töltjük és azzal is vonjuk be, hosszúra vágott fehér mandulával behintjük, langyos sütőben átmelegítjük.

31. Diós torta. 8 tojássárgáját, 18 deka cukrot fél óráig keverni, adunk hozzá 18 deka őrlött diót, két evőkanál lisztet és két evőkanál szitált zsemlyemorzsát és a 8 tojás habját, kikent formában sütni, narancsmázzal bevonni.

32. Mákos torta. 3 deci mák, 3 deci tej, 3 deka liszt, 2 deka cukor, 2 egész tojás, 6 deka vaj (vagy zsír is

FENDRICH IMRE

vászonárú és kelengye-cégnél

IV., Belváros, Deák-tér 3.

Menyasszonyi kelengyék

minden kivételben.

Asztalneműek, törülközők, konyharuhák, zsebkendők, fehérneműek, ágyhuzatok
kedvezményes árban kaphatók.

Vidékre árajánlattal készséggel szolgál!

megfelel). A tojást és a vajat habosra keverjük és apránként hozzáadjuk a többi anyagot is, s végül egy csomag sütőport; kikent formában lassan sütjük, ha kihült, vajkrémmeel töltjük.

Vajkrém: 7 deka vaj, 3 deka cukor, 1 db tojássárgája; vajat tojássárgájával habosra keverjük és lassan behintjük a cukrot.

33. Pubikrémes. 10 vagy 15 deka vajból, 20 deka lisztből, 1 tojássárgájából készítjük a vajas tésztát; a rétes-tésztába egy kis zsírt s egy csepp ecetet teszünk. A tésztát a rendes módon dolgozzuk ki. A vajtészttát két lapban sütjük s a következő töltelékkel töltjük. **Töltelék:** 2 deci tejet, 2 tojás sárgájával s vaniliás cukorral felfőzünk; a túzról elvéve, i. keverünk hozzá, végül a 3 tojás habját. Kihülve s felvágjuk.

34. Diós szelet. 20 deka és 20 deka cukrot összegyúrunk egy egész tojással és egy sárgájával. Fél ujjnyi vastagra kinyújtjuk és tetszés szerinti szeleteket vágunk belőle, amelyet a tepsibe készített ostyára rakunk. azután a megmaradt egy tojás fehérjéből, 12 deka cukorból és egy kis citromléből kemény habot kavarnak és egy ecettel a diószeletekre kenjük. Meleg sütőben szárítjuk, hogy fehér maradjon.

MIT FŐZZEK EBÉDRE?

- Péntek:** Gombaleves, spenót tükörtojással, bundáskenyérrel, gyümölcs.
- Szombat:** Bableves füstölt kolbásszal, tejberizs ésokoládéval.
- Vasárnap:** Raguleves, kacsapecsenye párolt káposztával, sült burgonyával, punestorta.
- Hétfő:** Zellerleves tojással, vagdalthús lencsefőzelékkel, párolt szilva.
- Kedd:** Savanyútüdő gombóccal, dióskifli.
- Szerda:** Húsleves eperlevéltésztával, főtt marhahús rizskörítéssel, paradicsommártással, gyümölcs.
- Csütörtök:** Burgonyaleves, székelygulyás, mákos-rétes.

A mosás legkiméletesebb és leghatásosabb módja!

Áztassuk a fehérenmüt néhány órán, de legjobb, ha egész éjjelen át az „Asszonydicséret” mosó kivonatba és mossuk azután, mint szoktuk „SCHICHT” vagy „HUTTER”-féle „Szarvas”-védjegyű szappannal. Gyorsan és fáradság nélkül tűnik el minden piszok. — Ügyeljünk a „Schicht” és „Hutter” névre, valamint a „SZARVAS”-védjegyre.

HÁZTARTÁS

Cselédek.

A modern háztartás kellemes összhangjába bele kell számolnia annak a benyomásnak, amelyet a cselédség megjelenése, modora és munkája okoz. A cseléd legyen dísz a háznak, nem pedig kellemetlen, undorító vagy bosszantó fogyatékosága.

Hogy ilyen legyen, az eredmény szintén a modern háziasszony kötelessége és munkája.

Hogy a cselédek rosszak, gonoszak, ügyetlenek stb., azt mihamar letárgyalja minden női társaság, de az, amivel leginkább kellene foglalkoznia a háziasszonynak: a cseléd külső megjelenésével, nagyon, nagyon ritkán kerül még csak szóba is. Pedig milyen fontos tényezője ez a kellemes otthonnak! És milyen ritkán találunk egy olyan cselédet, ki tetőtől talpig olyan, amilyennek lennie kell, ha nem akarja elvenni az étvágyunkat és gyötörni az ízlésünket.

Nem beszélünk az angol lakásokról s az angol cselédekről. Ezek ideáljai lehetnek minden finom asszonynak, de fájdalom, örökre elérhetetlen ideáljai. Sem a magyar pénzügyi viszonyok, sem egyes urak belső, házi nevelése, de sok asszonynak az életnézete s a cselédeink nagyon is gyatra mivolta nem olyan, amilyennel angol lakást s angol cselédet tudnánk fenntartani. De hát ha így az ideálok ideálját nem is érhetjük el soha, legalább azon iparkodjunk, hogy tűrhető látvány legyen az a cseléd, aki a mi lakásunkat gondozza s körülöttünk van a bútorok és szobadíszek között.

A szegények, hajléktalanok menhelyében az az első szokás, hogy az érkező idegent azonnal megfürösztetik. Sok háziasszony, tisztelet a kivételnek, ki a következő percben már gyermekét, ágját, evőeszközét bízta az új cselédre, erre még csak nem is gondol. A cseléd úgy, ahogy beállt és az ünnepi aktusra magára szedte tűrhető felsőruháit, bele-

Olcsó bútorvásár

Lányinál Podmaniczky-utca 27.
Teréz-körút sarok, Nyugatinál.

Pontos kiszolgálás. — Vidékre szakkereső csomagolás.

Bécsi úrleány

délutánra 1—2 gyermek mellé csak előkelő úri házhoz

ajánkozik. Iskolai korrepetálást és zongoratanítást vállalja. — Perfekt német. STÁRK ANNIE, LAUDON-UTCA 3., I. EMELET.

vegyül a ház életébe és valósággal megfertőzteti szennyével a lakás üde és illatos levegőjét. Ennek nem szabadna így lenni, kedves asszonyaim. Minden nagyobb városban van fürdő, vagy minden házban van valami mosásra alkalmas edény. Nos, vegyünk csak hasznát. És követeljük meg az új cselédétől, hogy tetőtől-talpig letisztítsa magát, mielőtt elfoglalja helyét. Ezt a szokást pedig tartjuk fenn azután is és áldozunk minden héten néhány órát arra, hogy a cselédeinket megfüröszsük. Mikor aztán a fürdéssel megbarátkoztunk, törődünk egy kicsit annak a cselédnek a fehérneműjével is. Ne tiltjuk a gyakori mosást és ha úgy látjuk — s ezt biztosan látjuk is a fővárosban —, hogy annak a lánynak van ugyan kalapja, de inge alig-alig akad, szorítsuk arra, hogy béréből legelőször is fehérneműt szerezzen be.

Miután a cseléd tisztaságának, csinosságának, egészséges kigőzölgésének ezzel a gonddal és szigorral megadjuk az alapját: gondoskodjunk a külsőről is. Tessék elhinni, hogy a cseléd csinos, tiszta, szép külseje nagyban hozzájárul ahhoz, hogy a lakás képe és hangulata kellemes és jóleső legyen. Nem azt akarjuk mondani ezzel, hogy csak szép és fiatal lányokat fogadjunk, nem, nem, az ilyesmi bajjal is járhat... Hanem bármilyen legyen is annak a cselédnek az arca, ne engedjük, hogy a lompos, cafatos ruháival, otromba cipőivel még kellemetlenebbé tegye magát. Igen, kedves asszonyaim. Akkor, mikor önök felfogadván a cselédet, elősorolják neki, hogy hetenként egyszer ablakot tisztogat, hetenként kétszer kilincseket, hogy a szobát keféli és a bútorokat törülgeti, soroljuk csak fel neki azt is, hogy köteles hetenként egyszer változtatni a felső ruháját is. És órködjenek afelett is, hogy ezt meg is tegye. Hetenként egy délután legyen az övé azért, hogy a felső ruháit kijavíttassa.

Mindezek fölött pedig áldozunk valamicskét a saját toilette-pénzünkéből a cseléd csinosságára. Az állandó fehér kötények és fehér bőbiták viselése olyan dísz és kedvessége a lakásnak, ami minden háziasszonynak csak gyönyörűsége lehet. Így kétszen van aztán az is, ami a szemnek jól esik. Ah, milyen megnyugvás az, hogy gyermekünket egy ilyen tisztán tartott cseléd őrzi, ilyen hozza be az ebédünket és ez gondolja a hálószobánkat. És milyen kellemes látvány ez a fehérbőbitás, fehérkötényes cseléd! Igaz, hogy ez nem lehet mindig így. Vannak a nagytakarításnak olyan pillanatai, me-

lyekben ebből a nagy csinoságból engedni kell, de a konyhának nem lehetnek ilyen pillanatai. Ott tűzzel-vassal küzdeni kell azért, hogy a szakácsnő vagy cseléd mindig fehérkötényes és fehérbőbitás is legyen, azonkívül, hogy egyebütt is rendben legyen mindene.

Igen, igen, kedves asszonyaim. Cselédek nélkül nem élhetünk s ha egyszer így van: intézkedjünk, hogy legalább a külsejükkal ne tegyék kellemetlenné az életünket, egészségtelenné és dísztelenné a lakásunkat. S miután ez jó részben tőlünk függ, ne hagyjuk magunkat, mutassuk meg, hogy háziasszonyi gondban majdnem utólérjük mi is az angol asszonyokat.

AFORIZMÁK

„A nagy ember az egyedüllétet legjobban a társaságban érzi.“

„Nincs nő, ki, ha 'érzelmeiket gerjeszt, azt észre ne venné.“

„Legyen bár a békó vas, avagy arany, csak egyformán nyom az.“

„A reményt vágyaink útiköltségül adják; de a sors hamis pénznek nézi s el nem fogadja. Így kénytelenek vagyunk azt a sírig hordozni.“

TEMETÉS.

*Olyan gyönyörű volt az egész...
Eltemettek egy gyermeket
Szomorúan szólt egy kis harang
És könnyeztek a fellegek.
S míg a földön egy fehér lélek
Az égbe szállt fel csendesen
Uj kis kereszt fölé borulva,
Az anyja sirt keservesen.*

*Én is szeretnék így meghalni,
Csak bezámulna két szemem
S a szívem lázas dobogása
Megszünnék lassan csendesen.
És — Isten tudja, hogy miért?
De úgy szeretném hallani,
Hogy a keresztfámra borulva
Sirna, siratna-e valaki!*

Akarja,
hogy hófehér
és tükörfényes legyen a
galléria?

Akkor vigye
HOLZMANN HENRIK
csász. és kir. udv. szállító
„Hunyadi“ gőzmosógyarába

VIII, Kistáció-utca 5
alá, a Bodó-kávéház közelében.
Ha hétfőn vagy kedden átadja,
szombaton már meg is kaphatja.

Cigány-eset a harctéren.

A cs. és kir. 66. ungvári gyalogezreddel voltam kint a harctéren, ott történt ez a kis eset a galíciai híres Vahl-magaslat előretolt állásában, télvíz idején. Századunk egy erdőben volt eldugott állásban, a legénységnek tüzelni nem volt szabad. Csúnya hideg idő járta, abban az időben szállították haza a sok megfagyott kezű és megfagyott lábú magyarokat. Nekünk egy szép tisztí dekkungunk volt. Kétszobás; egyik a kártyázó-asztallal és ablakkal, másik a hálószoba, ahol egy pricesen aludt a század négy tisztje, az én helyem a szélen volt, az ajtóhoz legközelebb.

Nekünk lehetett tüzelni, mert annyi municiósláda került, ami nappalra elég volt s annak füstje nem volt. Éjjel meg a füst nem számított és a dekkungunkból nem jutott az ellenség felé egy fény-sugár sem.

Volt a századnak egy jóképű magyar cigánya és mint afféle cigány, mindig a tiszték sarkában volt. Nem tudtunk az éjjelnek olyan pillanatában kimenni a fedezékből, hogy Gábor ránk ne szólt volna: „Kezsit esókolom, jó estét kívánok!”

Ezzel a cigánnyal történt az eset.

Egy ködös hideg januári reggelen, amint a fedezékajtót kinyitom, hát Gábor ott tipereg az ajtó előtt. Rászólok:

— Hogy állsz, Gábor?

— Já-áj! Kezsit esókolom, hideg jár a csigányra.

— Innál-e egy kis forralt bort? — kérdezem.

— Meginnám, ha jó forró volna! — feleli Gábor.

Szólok a soros tisztiszolgának, aki a tűzre vigyázott, hogy adjon a Gábornak egy kis forralt bort. Az nemsokára kezébe nyom Gábornak egy literes nagyságú csuport forralt borral, amelyikbe egy kis hideg is volt öntve, hogy iható legyen. Gábor arccal az ellenség felé fordulva, szájához emeli a nagy edényt és nagy ambícióval hozzáfog az iváshoz. Alig nyel kettőt, egy lassú nyafogás hallatszik a levegőben, amitől mindannyian összehúzódnak és a nyakunkat egy kicsit rövidebbre vesszük, a következő pillanatban a fedezékünk felett egy hatalmas robbanás, utána gallyak tördelése, a srápnell-fej vonyítása s aztán részünkről a fellelékezés. Amíg ezek történnek, a szemem Gáboron van. Az egész kis esetnél Gábor meg sem mozdul, még a szemhéja sem rebben meg, csak rendületlenül iszik tovább. Amire a csuporttal elkészült, akkorra már rég túl

voltunk a srápnell-veszedelmen s minden velejáró zaj már elcsendesült. Amikor Gábor az egyfolytában végzett ivást befejezte, leemelí szájáról az edényt és mélységes megbotránkozással ilyen szavakra nyitja ajkát:

— Hogy a nehézséges rossz nyavalya gyűjön a sive gyikerire, hát nem ide lútt!

Úgy látszik, hogy nemesak egyedül én figyeltem az esetet, mert erre mind a négyen, akik egymás mellett feküdtünk a fekhelyen, igen jóízű hahotába törtünk ki.

TINTACSEPP

Vadvirág.

Kis parasztleány. Falusi kislány Pesten. Ott áll szegényke a körúton, a város bábéli hangzavarában, a hirdetésoszlop mellett. Olyan szemekkel, mint egy megriadt őzike... És percenkint tíz-tizenötször belemuzsikál lágy, panaszos hangjával a zakatoló, zúgó, pokoli szimfóniába:

— Ibolyát tessék!...

Az emberek rohannak tovább. Nem törődnek vele. Kit is érdekelne ma az aranyért, a pénzért való örlőngő hajszában egy idehullott kis fehérszirom...

Valami melegség simogatja végig a szívemet mindig, mikor látom. Messzi akácárnyékolt, fehérházás kis faluk, napsugaras rétek illata lebeg felém. És egy pillanatra elfelejtem a ködverte pesti utcát, a saját sohasem nyugvó sorsomat és már ott járok valahol künn a Tisza lankás partjain, vagy talán a Mátra lombkoszorús halmai között.

Úgy áll ott a fénykévés ívlámpák, tükrös kirkatok lidérefényében, a dermedt kőrengetegben, mint az ártatlanság, a megújuló tavasz hírnöke. De ha szólsz hozzá; kérzed tőle: hogyan cseppent ide, az ibolyát tartó szelíd kéz megremeg... Nem válaszol. Csak a szemén végigszívárgó könny-haromat mond néma meséket a fergetegről, amely végigszántotta a megszentelt ősi rögöket s amely reá is lesujtott. Elsodorta őt is. Ide. Az embervadonba. A városba.

És peregnek a honvágy drágagyöngyei. Csurgó-könnyes szemekkel kínálja tovább a loholó embereknek az ébredő kikelet első virágait. Amelyek olyanok, mint ő. Tiszták, ártatlanok.

Szegény-szegény kis vihártépett vadvirág!...

Aldott légy, kisleány, aki az élet, az egészség örök poézisét hozod a beteg, a lélektelen nagyváros fásult levegőjébe!...

(Kálmán.)

SÓSBORSZESZSZAPPAN

A legideálisabb BRÁZAY KÉSZÍTI! Vigyázzunk a zöldséges csomagolásra!

Kovács és Rabong

úri és női divatszalon

BUDAPEST VI, VÖRÖSMARTY-UTCA 41.

Készítünk előnyös árban és feltételekkel úgy férfi-, mint női ruhákat.

Divatkreációk
művészi kivitelben.

ASSZONYOK-LEÁNYOK EGYMÁS KÖZÖTT.

A mai leányról.

Sokat vitatkoznak pro és kontra a mai nőkről. Egyik szerint halad a korrallal, modern lesz gondolkodásában, tetteiben önállóságra törekszik, mindinkább függetleníteni igyekszik magát a férfi befolyása alól. Ezért akar önálló kenyérkeresettel bírni, önálló megélhetést biztosítani magának. A másik fél viszont nem lát a mai nőben egy falánk, telhetetlen, feltűnni vágyó kis hisztérikánál egyebet, kinek önállósága csak affektált szeszély, melynek semmi köze a haladáshoz és kultúrához.

Pedig mindkét fél csalódik. A nő se az egyik, se a másik csoportba nem tartozik, legalább is az igazán számottevő nők nem. Az a modernség, az az önállóság, mit oly sokszor a szemükre lobbantanak, de sok illúziót, de sok idealizmust rombolt le. Ne higgye senki, hogy ezek a mai leányok nagy örömeiket lelik abban, hogy szép időben, rossz időben kora reggel elinduljanak a kellemes otthonból; fáradt kedéllyel derült arcot mutatva, egész vagy háromnegyed napra bezárkózzanak a levegőtlen irodába vagy műhelybe és ott naphosszat görnyedve, robotmunkával szolgálják meg a fizetésüket. Sokkal szívesebben maradnának otthon, segíteni, háztartást vezetni, kicsit a konyhán is forgolódni; kézimunkával, tere-ferével, jó könyv olvasásával eltölteni a napot és ábrándozni a mesebeli királyfőről; ki ugyan legtöbbször szerény, de intelligens, polgári foglalkozású úriember; ki majd eljön és elviszi őt a mesék világába: egy aranyos, meleg kis otthonba. Sajnos, ez az idő a mesék világába távozott, csak ott fordul elő, talán ott is csak ritkán.

Megpróbálom erőmtől telhetően körvonalazni, hogy milyenek is képzelem én a mai leányt, ki munkával keresi a kenyerét, vagy ruházatát. Nem terjeszkedem ki a külsejének leírására, nem részletezem, hogy milyen ruhában járjon a munkája után, hogy nem kell feltűnő, mindig legújabb divatú, nyáron fürdőruhaszerű öltözetekben, télen bundában járni, mert ez az úgynevezett renommét rontja; ezt mind figyelmen kívül hagyom; most csak a leánnyal magával foglalkozom.

A szemében még ott csillog a gyermekmesék va-

rázsa, még tágranyílt, csodálkozó szemmel néz a világba, elmereng a furesaságokon, még félénk, még meg-megriad, mint az őzike, de lelke mélyén már büszkén ébrednek az önállóság felemelő, de sok lemondással járó érzése. Munkát vállalt, hogy szülein segítsen. Könnyebbé tegye valamivel az életüket, lesímítson egypár gondalkotta barázdát a homlokukról. Ha nem lenne oly szegény az ország és még szegényebbek a fiai, jóságos édesanyja dehogy engedné el maga mellől az ő féltve őrzött virágát, dehogy engedné el a nagyváros forgatagába idegen emberek közé. De a kényszer nagy úr. Parancsol az még az anyai szívnek is.

Vidám kedéllyel, tiszta szívvel indul hivatása után, nem akar feltűnni; viselkedésében megőrzi a régi, hagyományos szerénységet, úri mivoltát még a feljebbvalóival szemben is. Természetesen annak nem örökös hangoztatásával, hanem szorgalmas, ernyedetlen munkával, mely nemcsak szalmaláng, hanem öröknéc; mert amit egyszer úriember mond, legyen az férfi vagy leány, betartja minden körülmények között. Én nem csupán az úri származású leányról beszélek, ki talán több generációt tud felmutatni, hanem igenis úri leány lehet mindaz, aki tanult és lelkileg művelt. A művelt leány nem lesz soha hangoskodó, oktalanul feltűnni vágyó, nem akar férfijogokat kivívni magának; szereti a szabadságot, a lelkek szabadságát, mely felemeli az embert a köznapiság fölé és elviselhetővé teszi az életet. Sokan, kivált franciák, a modern kor kifejezőjeként, a haladás mérföldkövének tekintik, illetve hirdetik a nőnek teljes szabadságát minden téren. Szerintük a leányt éppen úgy megilleti a legényélet, mint a férfit. Nagyon esalódnak, ez az elv józan, úri gondolkodású nőknél követőkre találni sohasem fog. Nem vészett ki még teljesen az idealizmus az emberek lelkéből, megvan még, csak el van temetve. Ha a nők nem a saját jóízűségüket követve, nem adnának igazat a „modern“ írónak, akkor a férfiak szempontjából ítélve kellene megbuktatniok az új irányzatot. Az úriember, a lovagias férfi szemében a nő mindig mint kivételes lény, hímporos virág szerepelt, melyhez szentségtelen, durva kézzel hozzányúlni nem szabad; már pedig a teljes, a férfias szabadság kivívása ezt a nimbuszt teljesen lerombolja és nem marad a megtépázott, illúzióvesztett emberiségnek semmi a világon, ami szép lenne, magasztos és tiszteletreméltó.

Suchanek Gabriella.

AZ EPEGYÓGYSZAPPAN
ÉS COMEDO-arcvíz együttes használata a legbiztosabb gyógy-mód pattanás-eltávolításra és a tág pórusok ellen, a pattanások fertőző nedveit az epegyógyiszappan, vagy összetételénél fogva ellensúlyozza, míg a COMEDO-arcvíz mint kitűnő faggyúoldószer a mitesszereket eltávolítja és a tág pórusokat összehúzza.

Beszerezhető: **SCHADEK ANTAL kozmetikai intézet**
BUDAPEST IV, VÁCLUTCA 12. SZÁM, FÉLEMELET.

Az előkelő világ cipésze PUSZTAY JÁNOS Budapest, VIII. ker., Baross-utca 4. sz.
Lúdtalpas és fájós lábakra is elsőrendűen és szakszerűen készít.

Hölgyek figyelmébe! Megbízható okleveles szülésznő ajánlkozik: **BUDAPEST, IX, LÓNYAY-U. 40. I. EM. 15.**

Leirer Amália.

Pirulva közöljük e nevet lapunk becsületes és tisztza hasábjain. A meghalt Amália nem érdekel bennünket annak dacára, hogy egyes lapok úgy írtak róla, mint a legszelídebb fehér galambról, akinek pont éppen csak a lilium hullott ki a eső-röcskéjéből. Közömbösen siklunk tovább Keresztensz Teodor úr önvalomásán, aki a rendőrségen sírva, zokogva panaszkolta, hogy „már régen elhátároztam, hogy mindent felfedek *feleségem* előtt, aki becsületes ugyan, mert jó asszony, de a szerelmes szívem már régen a Ritáé.” (Na mit szólnak hozzá drága, máriaszemű, dolgoskezű hitvesek?! ..)

De érdekel, sőt talán nagyon is érdekel mindnyájunkat a napilapok azon közlése, hogy a lakás-hivatal a sok lakásigénylő közül az illetőnek utalta ki a kétszobás lakást. Hát itt álljunk meg egy percre tisztelt karok — rend nélkül és rendek — fej nélkül. Hogy sok ezer család nem is olyan régen baromi módra vagonokban lakott, arról talán már megfeledeztek. Legfeljebb sokan még nem felejtették el a refrént, ami bizonyos izék ajkáról elhangzott: „ki mondta nekik, hogy meneküljenek”. Valószínűleg egyeseknél természetes az is, hogy néhai való Nagymagyarország szellemi arisztokráciájának családjai különféle kültelki barakokban szívják magukba a tuberkulózis esíráját, hogy még satnyábbak, még gyengébbek legyünk. Tisztességes adózó polgárok nem tudják keresztülvinni, hogy leányuk férjhez menjen, mert nincs lakás. Családok 4—5 gyermekkel egyszobás lakásban alszanak, mert a baraklakások csak emberpárával fűthetők. És a hivatalnokcsaládok órákat gyalogolhatnak a kültelekről a központba, mert több körüti házba Rittáknak utaltak ki lakást. Fohászni szeretnék a Mindenhatóhoz, hogy szüntesse meg végre a gyehenát, a poklot, az özönvizet s nem vagyok képes, mert a bánat, a fájdalom, a keserűség összetört. És nincs tovább kedves Hölgyeim, mert félek, hogy minden idegszál szétpattan az agyamban.

S a borus éjszakában a szomszéd csapszékéből felhallik a cigány muzsikája „Megvirrad még valaha... nem lesz mindég éjszaka...”

Szaboles.

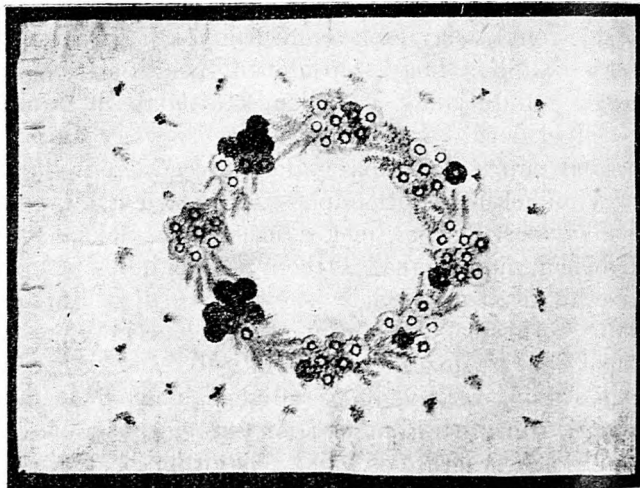
KÉZIMUNKA

Rovatvezetők: *Pick nővérek.*

Thesa-csipke-készítés művészete.

Ajándékok gyönyört okoznak nemcsak a megajándékozottnak, hanem az ajándékozónak is. A születési, a névnapok és egyéb alkalmak, amikor az emberek ajándékokkal szoktak kedveskedni egymásnak, sok fejtörést okoznak.

Ez a fejtörés, ez a gond egyszerre összeszűgörik s majdnem semmivé válik abban a házban, ahol a Thesa-csipke készítésében jártasak. Mert ez a kedvelt kézimunka nemcsak hölgyeknek szánt ajándékokra alkalmas, számtalan oly tárgyat lehet vele előállítani, illetve díszíteni, amely úri emberek íróasztalán, könyvtárában stb. méltó helyet elfoglalhat. A hölgyek találékonysága e téren nem ismer

határt, ezt nyugodtan bízhatjuk ennek az újságnak olvasónőire.

Bizonyos az, hogy abban a tárgyban, amely kezeink ügyességének a produktuma, van fantázia, abban van szív és van benne lélek, ezeket kiérzi az, akit ily emléktárggyal megörvendeztetünk.

Aki a Thesa-munkákban jártas, az zavarba nem jöhet, ha arról van szó, hogy mit ajándékozzon. A szép kézimunkából álló ajándék minden házban szívesen látott vendég, különös kegynek örvend a Thesa, mely ajándékban a szeretet különös megnyilvánulását látják.

Ha már más, száz meg száz mellette szóló szemponttól el is tekintünk, ebből az egyből is érdemes a Thesa-csipkével foglalkozni.

Folytatjuk a magyarázatot.

EBAGA toilette-crème

A francia krémek elismert jó tulajdonságaival rendelkezik, emellett zsírtalan, tehát nappal is használható.

SIDOL A LEGJOBB
FÉM TISZTÍTÓSZER
M I N D E N U T T K A P H A T Ó.

ASCHER KÁROLY AGYAG KÁLYHAGYÁROS
Budapest II, Apostol utca 9.
☉☉ Megrendelések II, Kapás-utca 28 alatt is eszközölhetők. ☉☉

Mai közleményünk tárgyát egy igen szép, nagyon olcsó és könnyen elkészíthető párna képezi. Aki még nem is szerzett kellő jártasságot a Thesa-csipke technikájában, az sem jön zavarba ennél a párnánál.

Felhasználhatunk minden maradék színes pamutfonalat. A pamut- vagy selyemfonalat vessük fel a legkisebb, az 1. számú Thesa-keretre, a fonalakat a középen hímezzük át egy kis sárga fonállal, vigyázzunk azonban arra, hogy minden szál át legyen fogva. Ha mármost a mintát a keretről lefejtjük, legnagyobb örömünkre látjuk, hogy kaptunk egy bájos kis virágot. A szálakat külön-külön varrjuk el vékonyabb tűvel a virág baloldalán.

A párnához 60 virágra van szükségünk, ezeket színek szerint egyéni ízlésünknek megfelelően csoportosítjuk és helyezük el az itt látható ábra szerint a párnának szánt anyagra, azután láthatatlan öltésekkel ráerősítjük.

A leveleket úgy készítjük el, hogy horgolunk 20 láncszemet, az első három láncszembe rövid pálcikát, a következő háromba három hosszú pálcikát, azután három pálcikát kétszeri ráhajtással horgolunk. Most horgoljuk a pálcikákat visszafelé és a másik oldalát a levegőszemeknek ugyanily módon horgoljuk meg.

A levelek szélébe hajszáldrótot fűzünk és azt a már csoportosan elhelyezett virágok közé varrjuk, de csak a szárát, míg a levelek felső széle a virágok közül kiáll.

Kedves olvasónőink foglalkozzanak ezzel a szép munkával és szívesen vesszük értesítéseiket, vajjon sikerrel járt-e munkájuk és ha nem, úgy kutatni fogjuk annak okát.

A ROVATVEZETŐK POSTÁJA.

R.-né, Keszthely. Hogy ott is „kiütött“ a Thesa-láz? Ez a hír már nem új nálunk, mindenhol „kiüt“, ahol megismerik. Ha, mint mondja, nem figyelte meg a Gazdasszonyok Lapjában eddig megjelent közleményeinket, úgy vagy kérje a kiadóhivataltól a hiányzó számokat, vagy kezdje meg a kurzust a Thesa-iparművészet Budapest, Dessewffy-u. 3., kiadásában megjelent levélbeli oktatás alapján.

Sz.-né, Nagykanizsa. A Thesa-kellékek ára nagyság és alak szerint 3400 és 23.400 korona közt váltakozik. Tessék megírni, mily munkát kíván végezni, akkor a lerakat megküldi a megfelelő kereteket. A lerakat címe: Thesa-iparművészet, Budapest, Dessewffy-u. 3.

ORVOSI TANÁCSOK

Rovatvezető: *dr. Halász Andor* gyermekorvos.

A Budapesti Önkéntes Mentőegyesület működése.

A Budapesti Önkéntes Mentőegyesületet 1887-ben a Bécsben már létező Mentőegyesület mintájára alapították. Az egyesület 1887 május 10-én kezdte meg működését a lipótvárosi Szent István-bazilika tövében egy szerény bolthelyiségben dr. Kresz Géza kerületi orvos, a Mentőegyesület megalapítójának lelkes vezetése mellett. 1890-ben a Markó- és Solyom-utcák sarkán kizárólag saját céljaira használt kétemeletes épületet emelt, melynek építési költségét a főváros nemesen megtérítette s amelyért az egyesület a kegyúri jog elismerése fejében évenként egy ezüstforintot fizet. 1899-ben, a ház kicsinek bizonyulván, az épület Markó-utcai szárnyát kiépítették, meghosszabbították.

Az egyesület célja az első segélynyújtás, azaz a hirtelen megbetegedetteknek és sérülteknek ellátása a kezelőorvos megérkezéséig. E célból a sérülteket ideiglenes kötésekkel látják el s általában minden megtörténik, hogy az esetleg fennálló életveszedelem elháríttassék. Az egyesület működő tagjai a legelső segítségnyújtás és az ezzel esetleg szükségessé vált betegszállításon túl semminemű orvosi ténykedést nem fejtenek ki. Ezen emberbaráti működésüket díjtalanul végzik. Az egyesület mentőszolgálatot szervez tömeges balesetek, tüzek és egyéb elemi csapások alkalmával. Még pedig nemcsak a főváros területén, hanem szükség esetén az ország bármely részébe kiküld orvosokból, mentőkből, ápolószemélyzetből álló mentőcsapatot; így pl. a szomorú emlékü ököritói szerencsétlenséghez, melynél egy pajtában sok-sok bálózó ember bennégett, vagy pl. a herceghalomi vasúti összeütközéshez. A kivonulások megbízható, főleg pedig rendőri telefonikus értesítésre történnek, gépkocsin vagy lovak által vont betegszállító járműveken, az eset természetének megfelelő felszereléssel (baleset, tűz, méregtáska stb.). A betegeket azok kívánságának meghallgatásával gyógyintézetekbe — kórház — vagy magánlakásra szállítják. Az egyesület működő tagjai orvosok, szigorlók és legalább VIII. féléves

FÉSŰK, KEFÉK, FOGKEFÉK. ALKALMI
HAJDÍSZEK ELSŐRENDŰ KIVITELBEN
ZELENKAI BUDAPEST
IV, SZERVITÁ-
TÉR 6. SZÁM

Nőknek nélkülözhetetlen a
Lysiform

orvostanhallgatók (mentők) és ápolók. A mentők rendes elméleti és gyakorlati kioktatás után vizsgálatot kötelesek kiállani. Tömeges baleseteknél való segédkezéshez nagyobb személyzetre lévén szükség, az egyesület alkalmazottainak bennlakást (ú. n. lakótanya) engedélyez, oly módon, hogy a szigorlóorvosoknak ösztöndíj jellegével bíró lakást, fűtést, világítást, kiszolgálást és ételmezési segélyként bizonyos díjazást nyújt. Ennek előnye, hogy szükség esetén rendelkezik a bennlakók felett, akiknek az estéli óráktól reggelig az állomáson, illetve lakásukon tartózkodni kötelessége. Az egyesület további működési körébe veszi a súlyos betegek szállítását is, mely az első segéllyel kapcsolatban díjtalanul történik. Magánosok által kért szállításért, pl. lakásról gyógyintézetbe, avagy lakásból lakásba, díjazás jár. A székesfőváros tiszti, illetve kerületi orvosai és a rendőrség által kért szegény betegek kórházba és elmebetegek intézetbe szállítását az egyesületnek a főváros és a rendőrség téríti meg. E szállításokból eredő bevétel egyik része azoknak a bevételeknek, amelyekből a Mentőegyesület fenntartja magát. A betegeknek igazolni kell, hogy fertőző betegségben nem szenvednek; ilyeneket az egyesület nem szállít. A betegszállítás gummikerekű mentőkocsin, batár (Landauer) kocsikon vagy betegszállító automobilon történik. Egy másik kitűzött feladata a Mentőegyesületnek az első segítségnyújtás ismeretének népies terjesztése a laikus közönség körében. E célból épületében — de esetleg másutt is az egész országban — az e célra jól felszerelt iskolateremben tanfolyamokat tartanak az egyesület orvosai érdeklődők részére; elsősorban olyan foglalkozású egyének részére, kik könnyen kerülnek oly helyzetbe, hogy első segítséget kell nyújtaniok, így pl. tűzoltók, esendőrök, úszómesterek, gépkezelők, közigazgatási tisztviselők, cserkészek részére. E tanfolyamokon kioktatják a hallgatókat, miként kell vérzést csillapítani az orvos megérkezéséig; csonttörésekkel elbánni; eszméletlen embert életrekelteni stb. stb. Nagy népcsoportosulások, ünnepélyek, sportesemények alkalmával, általában amidőn valahol folytonos és állandó mentői felügyeletre van szükség, mozgóőrsegeket küld ki az egyesület.

Az egyesület továbbá feladatainak sorába vette fel a mentésügy országos szervezését, országos propagálását. E célból, ha valahol az országban mentőegyesületet szándékoznak alapítani, szívesen szolgál utasításokkal, tervekkel, felvilágosításokkal. Érdekes, hogy annak idején a konstantinápolyi mentőegyesület megalakulásánál a budapesti Mentőegyesület kiküldöttei irányították a megalakulási munkálatokat.

A háborús elszegényedés — mint minden intézményt — úgy a Mentőegyesületet sem hagyta érintetlenül. Az épület felszerelése, az autó- és kocsik-

park leromlott; az egészségügyi felszerelés hiányossá lett. Az utolsó időkben azonban már majdnem mindent pótolta a fáradhatatlan vezetőség, élükön nagynevű elnökönkkel, gróf Karácsonyi Jenő v. b. t. t.-sal és fáradhatatlan igazgatónkkal, dr. Virostek Győzővel.* Itt még meg kell emlékeznünk a Mentők 1922-ben elhunyt kiváló igazgatójáról, dr. Kovach Aladáról, ki az egyesület fejlesztésében nagy érdemeket szerzett.

Dr. Rajna,

a Budapesti Mentőegyesület főorvosa.

* Sajnos, utóbbi épp a napokban, tragikus módon meghalt. (Szerk.)

KÖNYVESPOLCRÓL

R. Kinley: A magyar békeszerződéssel az entente balkanizálta Európát s élődsi meg martalóc szövetségesi kedvéért Erdély keleti határától Svájcig új Macedóniát formált. Mindez azonban múlandó. A békeszerződés gyöngye emberek műve és amit az emberek elrontottak, azt a történelem önmagától fogja helyrehozni.

Michelet: A magyar nemzet a hősiesség, a lelki nagyság és méltóság arisztokráciája. Mikor fogjuk adósságunkat ez áldott nemzet iránt leróni, mely a Nyugatot megmentette?

Lamartine a magyarokhoz (1848): Én átutaztam az önök hazáján; tanuja voltam e nagy nemzet hősi érényeinek és annak, hogy a magyarság sohasem veszítette el ősi karakterét... Hódolatunkat fejezzük ki a hazájukban dicsőségesen fenntartott szabadság iránt... Mondják meg odahaza, hogy Franciaországban annyi barátot számlálnak, ahány francia polgára van... (A szótartó a gavallér franciák... Szerk.)

RÉT VIRÁGA.

Írta: KÁLMÁN LASZLÓ.

*Az ajkadon
álommezők dús pipacsai égnek,
az ajkadon
csilingelő, halk muzsikája csendül
leányos, csacska, kacagó igéknek.*

*A szemeden
újjongó fények gyöngyprizmája vibrál,
a szemeden
mintha valami csodatündér ülne
s annak varázsán keresztül virítnál.*

*Irigyellek!
Irigylem szüz mosolyod, tiszta lényed.
Irigyellek,
mert hazug fényvel, ifjan-letöréssel
nem kábított el s nem vert meg az Élet.*

*Rét virága,
kinek dalára szétrebben a Bánat,
rét virága,
nyujtsd jobbodat s mutass napos mezőket
a Város üzőtt, fantasztá-fiának!*

GAZDASÁG

Rovatvezető: Szalay József.

A baromfibeetegségekről általában.

Írta: Winkler János.

Mióta csak az ember baromfit tart, mindig voltak baromfibeetegségek is, amelyek gyakran sok gondot okoztak. Sajnos, nem maradt fenn jóformán semmi sem arra nézve, miként védekeztek a régiek a baromfibeetegségek ellen, csak a mult század elejéről ismerünk néhány közleményt, amely tanúságot tesz róla, hogy a baromfipestis és a differitisz már akkor is nagy károkat okozott. Ezek a körülmények a járványos betegségek veszedelméről szólnak s ezek a veszedelmek ma is fennállanak; dacára a tudományok nagy haladásának, még ma is veszélyeztetik a nagyobb arányú vállalkozást, amit különösen annak is lehet tulajdonítani, hogy a gazdaközönség legnagyobb része még ma sem hisz a járványos betegségek gyors elterjedésében s az ennek meggátlását célzó intézkedésekben inkább zaklatást, mint üdvös eszközöket lát.

A járványos baromfi- és általában állatbetegségekből eredő kárt a lehető legcsekélyebb fokra szoríthatná vissza a közönség, ha a védekezési eljárásokat jól megtanulná és szigorúan keresztül is venné. De hogy igazak mindazok a dolgok, amiket az állatorvosok e tekintetben mondanak, megláthatná a gazdaközönség abból is, hogy a baromfibeetegségek olyan irányban terjednek, amelyet a hozzáértők előre meg tudnak mondani. Ha a faluban a felvégen megdöglik járványos betegség miatt egy tyúk, akkor ugyanabban a bajban nem egy alvégi házból való tyúk fog elhullani, hanem a szomszédok tyúkjai, mert ezek elkapják a bajt s így szinte házról-házra, udvarról-udvarra terjed a vész, míg csak az alvég legutolsó házához nem ér. Mintha csak lassan járó vén boszorkány volna a csirkehalál, aki házról-házra jár kárt tenni, úgy mint a cigányasszony lopni. Ahol aztán a falu mellett folyó vagy patak folyik el, biztos, hogy a döglött csirkéket ide bele dobálják, hadd ússzanak el. Több se kell a betegségnek! A víz a holttestet valahol kidobja a partra, a szomszéd faluban, persze a kacsák menten nekiesnek, csipkedik, ráncigálják, esznek is belőle, de haza is viszik este a betegséget. Reggelre már baj van. Oda vannak a kacsák, másnap már a tyúkok is betegek és ismétlődik az egész történet, mint az előbbi faluban. Hozzájön ehhez még, hogy a baromfibeetegség egyszersmind madárbetegség s így elkapják különféle vad madarak, amelyek azután szétthurcolhatják a bajt a tanyákra, sőt továbbra is. Igaz, hogy a madarakra nem olyan veszedelmesek a baromfibeetegségek, de be van bizonyítva, hogy terjesztik a betegségeket. Ha már most az a bizonyos felvégi háztulajdonos, akinek a baromfi legelsőbben megbetegedtek, rögtön bezárta volna, s nem engedte volna ki őket sem az utcára, de még az udvarra sem, akkor a vész nem terjedhetett volna el, mert a beteg kakas nem udvarolhatott volna a szomszéd egészséges tyúkjának, hogy ezzel bajt hozzon a nyakára. De meg a madarak sem kaphatták volna el és nem hurcolhatták volna szét, elpotyogtatva itt is, ott is néhány betegségesírat.

HUMOR

A csodanő.

— Az én feleségem éjjél után behúnyt szemmel meg tudja mondani, hány óra van.
— Ugyan! És hogy csinálja ezt?
— Úgy, hogy engem költ fel, nézzem meg, hány óra van.

Keserű.

Önagsága a divatkereskedésben válogat, válogat. Egyszerre csak kérdi a főnök:
— A nagyságos asszony vásárolni akar valamit?
Önagsága meglepetve felel:
— Micsoda kérdés? Természetesen!
Keserű mosollyal mondja a főnök:
— Azt hittem, leltárt tetszik felvenni.

Aki minden áron szabadulni akar.

— Meg vagy te bolondulva, Grün? Holnap lesz a valópered tárgyalása és te ma egy ötmillió bundát vásároltál való készülő feleségednek!
Grün: Hát mit csináljak vele, ha másképp nem akar eljönni a tárgyalásra.

Az iskolában.

Tanító: Na, Salamon, te egy jólnevelt gyermek vagy, mondd meg szépen, mit csinálsz akkor, ha a vicinálison utazol pl. Csepelre és egy néni száll be a kocsiba, akinek már nem jutott ülőhely?
Salamon: Kérem, tanító úr, tettetem magamat, mintha aludnék.

MERKULEJ

MALÁTA-
PISKÓTA
MALÁTA-
KÉTZERJÜLT
MALÁTA-
KÁVE
TÁPIÓKA
TÁPDARA

ERŐT AD! VÉRT KÉPEZ!

GLASNER-MIKSA

UDV. SZALLITÓ TÁP/TERGYÁRO/
V. BALVÁNY-145

REGÉNY

Kanáry Zoltán.

(15. folytatás.)

— Bocsáss meg, hogy megvárakoztattalak, de bolond egy napunk volt. A kontremin cudarul dolgozott, de felvettünk minden egyes darabot.

Tabló... kontremin... darab — mint valami exotikus nyelv, úgy hangzottak ezek a szavak Zoltán fülének.

— Egyáltalán nem várákoltattál meg.

— Akkor hát gyerünk! — fogta karon Bonthó és már vitte is volna vissza a tejsarnok felé.

Néki az egészben a tejsarnok volt a fontos.

— Oda semmiesetre sem. Tele van. Holott bizalmas beszédem van veled.

— Jó, majd kimegyünk a Dunapartra, az Országház mögé. De előbb lehajtok egy pohár meleg tejet. Pár perc az egész. Várj meg itt.

És elsietett a tejsarnok felé.

Valóban nem tellett bele két perc és már jött vissza.

— Bocsáss meg, de számomra elengedhetetlen a tej, amióta a tőzsdén dolgozom. Hossz vagy bész, az ideg rajtaveszt. A tőzsde annak, aki benne dolgozik, mindenképpen bész: idegbész. Látnád csak vezérkari főnökömmek titkos arzenálját: csupa üvegese a legkülönbélebb idegesillapítóval. És míg idegeit le tudja ideig-óráig csillapítani, a gyomra kólikássá lesz, érzékei eltompulnak, a szíve megromlik. Maholnap, alig harminc évvel, elmehet Steinachhoz. Nos, én nem akarok a sorsára jutni. Tűzet vízzel, ideget tejjel.

— És Boresával! — mosolyodott el Zoltán.

— Fején találtad a szöveget. Nem is hiszed, hogy a megstrapált idegzetnek mily üdülés, ha az utálatos „adok-veszek“ zürzavarában fel-felesendül egy bájos leányhang. Micsoda csilingelő hangja van ennek a Boresának. Csak hallanád egyszer.

— Csak aztán el ne vedd házi üdítőnek!

— Egy kiszolgálóleányt? Megbolondultál? Istennek hála, nem szorultam én már arra, hogy leánynak a legdrágábbal, a legénységemmel fizessek. Még csak holmi nagybátyára se szorulok, mint te... Hja, igen, beszopta a hírt az öreged?

— Épp erről akarok veled sürgősen beszélni.

— Széna, szalma?

— Ha akarom: búzakaralás!

— Búzakaralás? Így megfőzted volna? — bámult rá Bonthó.

Megindultak a Báthory-utcán át az Országház felé és Zoltán beszélni kezdett.

Bonthó hallgatta mind ámulóbb-bámulóbb szemekkel.

— Ez aztán döfi!

— Ez már igen!

— Te ugyan nyeregbe pattantál az ötletemmel!

— Hogy áldja meg az Isten az eszemet!

Efféléket szólt közbe, míg Zoltán elmondott sorra mindent.

— De most aztán adj tanácsot, mit mondjak holnap az öregnek? — fejezte be.

— Ez nem olyan egyszerű! — gondolkodott el Bonthó. — Gyerünk csak az Országház mögé. Ott jó csöndes zugok vannak a megbeszélésre.

— Inkább le a korzóra. Látni se szeretem a parlamentet.

— Ugyan! Ne törődj vele. Hadd papoljanak benne kedvük szerint!

— Miattam politizálhatnak, fecseghetnek. Meg aztán még mindig jobb, ha hangos a parlament, bármennyire üres szalmát esépelnek benne, sem-hogy néma, elnémított legyen. Én abból az időből kerülöm még a tájékát is az országháznak, amikor oly galádul elnémították. A kommün idejében egy délután erre felé jártam. A tér szegélyét sűrű tömegek lepték el. Kérdem, mi készül? Kivégzés lesz — világosított fel valaki. A két oroslán között a negyedik lépcső bedeszkázva. Előtte három fegyveres katona. Megkerülöm a tömeget, elsomfordálok a Margithíd felőli oldalra, oda, ahol nyitott rés volt és némi tisztás. Itt állottak a hivatalos személyiségek, a forradalmi törvényszék tagjai. Mögéjük lopakodtam. A tömeg egyre nőtt, már a lámpákat is ellepték és embersorok álltak a miniszteri és az igazságügyi paloták tetején is. Három óra tájban épp az orrom előtt megállt egy autó és két szuronyos őr között kiszállt belőle a halálraítélt. Egy vékonypénzü közkatona. Az arca halálosan sápadt. Vajjon mit követhetett el? Viték fel a bedeszkázott lépcsőzet elé. Most elébe állottak a forradalmi törvényszék tagjai. Az egyikük kivett valami írást a zsebéből és olvasni kezdte. Nyilván a halálos ítéletet. De csak neki, az elítéltnek. Holott én és velem sok tízezer ember is hallani akarta. Szerettem volna magamat elordítani: Hangosan! Egészen hangosan! Ha már mindenki szemeláttára végeznek ki valakit, tudni is akarja mindenki, miért a halálos ítélet! ... Két perc és a halk felolvasásnak vége. Most intett az egyik hivatalos személy az elítéltnek, mire az elindult, hogy felálljon a bedeszkázott lépcsőre, a három puskaeső elé. Én meg gyorsan sarkon fordultam és el akartam szaladni a Margithíd felé.

(Foly. köv.)

HIKKER GYULA

réz-, vasbútor-, sodronyág-
betét- és gyermekkosci-gyára

Mintaraktár: **VII., Dohány utca 6.**
TELEFON: József 61-97.

Réz- és vasbútorok, valamint gyermekkosci
szakszerű javítása, fényezése és csiszolása. TELEFON:
József 124-12

MOZI ÉS FILM

TANÁCSOT KÉRNEK

Vasárnapi előadások. Az a szegény hivatalnok vagy munkás, aki moziba csak vasárnap délután mehet, hétről-hétre bosszankodik, hogy kénytelen rossz, vagy megkurtított előadásokat végignézni. A pesti moziigazgatók — egy-kettő kivételével — ugyanis egész egyszerűen elhagyják a kísérő filmet, hogy minél több előadást tudjanak vasárnap tartani. Pedig ez nem korrekt eljárás, mert a vasárnapi közönség is ugyanannyi pénzt fizet jegyért.

A legötletesebb plakát. A reklám lelke az ötlet. Ezt a régi tételt fényesen igazolja a *Capitol* film-palota új, nagy műsorának a sablonoktól eltérő nagyszerű szövegű plakátja. Úgy kezdődik, mint a legkomolyabb politikai felhívás és csak a végén derül ki, hogy tulajdonképpen *Barbara La Marr* legújabb világfilmjéről, a pompás „*A zuhatag hőse*“ című attrakcióról szól. Az ötletes plakát meg is tette hatását, mert zsúfolt ház tapsolta végig a gondosan összeállított műsort, amelynek másik slágere a *Démonok kerestetnek* című *Potash et Perlmutter* vígjáték.

Rex Ingram a legnagyobb amerikai filmrendező új, nagyszabású alkotása, a *Motauri*, óriási sikert aratott az Urániában és a *Royal Apollóban*. A tízfelvonásos *Metro*-film főszerepét *Roman Novarro* és *Alice Terri* felülmulhatatlanul alakítja.

A legnagyobb filmsiker. A *Corvin-színház* régóta nem aratott ilyen nagy és osztatlan sikert, mint új műsorával *A fehér apáca* című *Orion*-filmmel. A siker magyarázata abban rejlik, hogy főszerepét *Lillian Gish*, a legbájosabb színésznő játssza.

A Mozgóképek-Otthon új műsorát *Barbara La Marr* *A zuhatag hőse* című attrakció és *Potash* és *Perlmutter* új vígjátéka a *Démonok kerestetnek* töltötte ki. A népszerű mozi elite-törzsközönsége nagy tét-zéssel fogadta a két kítűnő filmet.

Új magyar film. A tespedő magyar filmgyártás végre kezd feléledni hosszú álmából. A *Corvin* filmgyár, amely eddig is a legtöbbet produkáló magyar filmgyár volt, új, nagyszabású filmet készít zuglói ateliérjében. A film tárgya egy Pesten járt angol hírlapíró „*Paprika*“ című Budapestről szóló regényéből dolgozták át. Főszerepét *Olga Csehova* orosz színésznő alakítja, akinek partnere *Angelo Ferrari*, a „klasszikus szépségű“ olasz filmszínész lesz. Sok tehetséges magyar színész pedig ezalatt — sétál az utcán — szerződés és kereset nélkül.

PAPLANT, MATRACOT ruganyos ágybetétet a legjobb kivitelben és a legolcsóbban készít
Göbbs Gábor paplanosmester
Budapest, I. ker., Korona-utca 8. szám. Krisztina-tér melle tt.

Előfizetők postája.

A teljesen címmelküli, illemsértő vagy személyeskedő tartalmú közléseket nem vesszük figyelembe. Cégeket csakis levélben ajánlunk, ha a válaszbélyeg mellékelve van. A szerkesztőség sem a leközlött kérdésekért, sem a választanácsokért díjazást nem fogad el. A levelek szerkesztőségünknek címezendők.

Felkérjük azon t. negyedéves előfizetőinket, akik lapunkat mult év november 13. óta kapják, szíveskedjenek előfizetésüket megújítani, mivel az első 1/4 év lejárt. Lapunk előfizetési díját a nyomda- és papírköltség folytonos drágulása ellenére sem fogjuk emelni, mert nem akarjuk k. előfizetőinket nagyobb anyagi megterheléssel sújtani. Hisszük, hogy k. olvasóink esedékes előfizetési díjaikat postafordultával beküldik. Üdvözlettel a Kiadóhivatal.

58. *Melyik* tapasztalt háziasszony tudna tanácsot adni, hogy mit csináljak olyan kötelekkel, melyektől a szárított ruha csíkos lesz. Egy pestszentlőrinczi hálás előfizető.

59. *Kérem* kedves előfizető társnőmet, adjanak tanácsot arra, hogy miképpen mehetne gazdagon férjhez egy szegény leány, aki csak lelki szépségekkel rendelkezik? „*Hamupipőke*“.

OLVASÓINK ÜZENETEI

55. *Kedves „Tudnivágyó“.* Ön azt kérdezi, hogy illik-e a menyasszonynak vőlegényét lakásán felkeresni. Már maga az a tény, hogy ezt kérdezi, felelet arra, hogy nem illik. Ugyanis, ha magácska is nem e véleményen lenne, akkor bizonyára feleslegesnek tartaná ezt megkérdezni. Így azonban Ön abban reménykedik, hogy hátha, talán... esetleg... mégis... akad valaki, aki majd azt feleli, hogy illik. Mondja csak, kis menyasszony, a vőlegényével nem találkozhatik saját édesanyja lakásán? Vagy már felkereste a vőlegényét és ez a kérdés csak olyan utólagos lelkiismereti megnyugtató akar lenni. Ha így áll az ügy, akkor illik. A lakodalomhoz sok szerencsét kíván *M. Zoltánné, Szeged.*

O. Margitka, Szolnok. Kedves levelét, a címekeket és az előfizetőket hálással köszönjük. Már első levelének vételekor megállapítottuk, hogy egy lelkes, bennünket megértő, igazi magyar úrileánnyal van dolgunk. Bár többen követnék önzetlenségét. Kipróbált, jó receptjét legközelebb közöljük. Hódolattal és kezesókkal. *Szerk.*

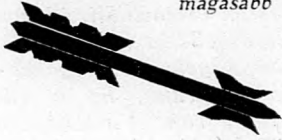
H. Gáborné nagys. asszonynak, Lenkei-út 113. Kedves levelére kérjük, szíveskedjék bennünket egy délután folyamán 3—6 között meglátogatni. Tisztelettel *Szerk.*

57. *B. Ilonka, Rákospalota.* Próbálja meg a kolozsvári (Heinrich-féle) Kénes gyógyszappan használatát. *Z. Margit, Hatvan.*

Kérelem. Kérjük k. előfizetőinket, akiknek lapunk II. évfolyam bármely számából dupla szám áll rendelkezésükre, szíveskednének a fölösleges példányt kiadóhivatalunkhoz beküldeni. Üdvözlettel a *Kiadóhivatal.*

Uradalmi hizlalt fajbaromfit, tojást és tejtermékeket

minden mennyiségben a leg-
magasabb napi árért vesz

Weisz Sándor,
baromfi-exportőr

BUDAPEST VII, JÓSIKA-UTCA 22.

LEGFINOMABB
ILLATOS
Király
KÉKITŐ

BODAHERZ
ÉSTÁRSÁI
BUDAPEST

Szép fehérenmúje
lesz, ha

„Királykékítőt“

vesz.

Ügyeljünk a „KIRÁLY“ védjegyre!

KÁRPITOS: GYÖRFFY IMRE
BUDAPEST, IV. KERÜLET, VÁCI-UTCA 54. SZ.

ANGOL ÉS FRANCIA MUNKÁT
izléses kivitelben, jutányos
árban, valamint mindennemű

átalakítást vállal

DEZSŐ VILMOSNÉ párizsi szabónő
VII, THÖKÖLY-ÚT 8., III. em. 19.

*Izléses angol és francia toilettek
eredeti párizsi modellek utáni készítése.*

Mindennemű szabászatot és mode-
lezést biztos sikerrel tanítunk.

Szabónókat szakvizsgáztatunk,
munkakönyvet adunk.

K. Szunyogh Katalin és Steiner László
Budapest VI, Jókai-tér 7. — Telefon 52-39.

VAS-, RÉZBÚTOROK

Rézfüggönytartókat, sodronyágybetéteket, összcse-
kös vaságyakat olcsón szállít. Vas-, rézbútorok,
ágybetétek javítását és festését vállalja

PROHÁSZKA
GYÁROS

VI., Gróf Zichy Jenő-u. 46.
Telefon 90-30.

„HYGIEA“

haskötők, fűzők, melltartók és gummiharisnyák
a legtökéletesebbek.

Budapest IV, Eskü-út 6. (Klotild-palota.)

MODERN

BÚTORSZALON

ÁLLANDÓ NAGY KIÁLLÍTÁSA

Teljes lakberendezések!

Szabad megtekintés!

Üllői-út 14 és Baross-u. 11. Cégtulajdonos: Gáspár Nándor

HÖLGYEK FIGYELMÉBE!

Menyasszonyok a legjobb minőségű
ÁGYTOLL-KELENGYÉT, PELYHET, PAPANOKAT
legolcsóbban az

ÁGYTOLL ÉS ÁGYNEMŰ RÉSZVÉNYTÁRSASÁG
Budapest VII. Erzsébet-körút 15. szám alatt szereshetik be
Telefon: József 28-68 Telefon: József 28-68

HÖLGYEK!

Több oldalról megnyilvánult kívánságnak teszok
oleget, midön

KALAPOKAT

négy részletben fizetendő

HITELRE ADOK

Elsőrendű szalon-munka!

Dús választék!

Olcsó árak!

TAUSZKYNÉ szalonja

STRÁUSSLER MÁRTON modellspecialista
vezetésével.

Budapest VII, Király-u. 13. (Gozsdu-udv. III. épület.)